

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1054/2019

24.10.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 199/2018 од 05.02.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 40/19 од 17.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 199/2018 од 05.02.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 40/19 од 17.04.2019. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 199/2018 од 05.02.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд уколико окривљени новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне као један дан затвора. Од окривљеног је одузета опојна дрога канабис, нето масе 0,21 грама. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и да у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Краљеву на име трошкова кривичног поступка плати износ од 3.240,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 40/19 од 17.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Петровић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 2) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, и у вези са тим наводи да дело окривљеног, иако садржи обележја кривичног дела, представља дело малог значаја, што је основ за искључење постојања кривичног дела у смислу члана 18. став 1. КЗ. Наиме, бранилац сматра да је степен кривице окривљеног низак, да су штетне последице одсутне односно незнатне, а да општа сврха кривичних санкција не захтева изрицање кривичне санкције, имајући у виду чињенице да се ради о неосуђиваном лицу, оцу двоје малолетне деце, да количина од 0,21 грама опојне дроге канабис представља незнатну количину опојне дроге, далеко испод уобичајене количине за једнократну употребу, која не угрожава заштитни објекат кривичног дела односно здравље људи у мери која оправдава изрицање кривичне санкције, а тим пре што Кривични законик у члану 246а став 2. прописује могућност ослобађања од казне, што све, према наводима захтева, указује на постојање субјективних и објективних околности које ово дело чине делом малог значаја.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда из изреке побијане правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву К 199/2018 произлазе сва законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, и то како она која се тичу радње извршења која се састоји у неовлашћеном држању у мањој количини за сопствену употребу супстанце која је проглашена за опојну дрогу, и то опојне дроге канабис у укупној количини од 0,21 грам нето масе, ради уживања исте, тако и она која се тичу субјективног односа окривљеног према извршеном делу, односно постојања урачунљивости, директног умишљаја и свести код окривљеног да је његово дело забрањено.

Због свега наведеног, по оцени овога суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а наводи браниоца да би се у конкретном случају могло радити само о делу малог значаја у смислу члана 18. став 1. КЗ, нису од утицаја на постојање наведене повреде закона, јер истима бранилац даје сопствену оцену

утврђених чињеница из које изводи свој правни закључак, другачији од оног који је дат у нижестепеним пресудама.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву истиче да суд правноснажну пресуду заснива искључиво на потврди о одузетим предметима од окривљеног од 05.08.2018. године, при чему је нејасно због чега суд потпис окривљеног на тој потврди сматра његовим признањем да је опојна дрога одузета од њега, заправо његова, и то код чињеница да окривљени није признао извршење наведеног кривичног дела, да је опојна дрога пронађена не код окривљеног већ у паклици цигарета у сувозачевим вратима возила којим је окривљени управљао и да је тест окривљеног на опојне дроге био негативан.

Међутим, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, не указује да је наведена потврда о одузимању предмета од окривљеног сама по себи или по начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП, већ у суштини оспорава чињенична утврђења суда које се заснивају на том доказу.

Поред тога, бранилац у захтеву оспорава оцену доказа изведених у току поступка – исказа сведока ББ и ВВ, истичући да је било неопходно одредити ДНК вештачење трагова пронађених на паковању предметне опојне дроге а да је суд одбијањем да изведе наведени доказ повредио одредбу члана 395. став 4. тачка 3. ЗКП, што је имало за последицу погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним правноснажним одлукама.

У захтеву за заштиту законитости бранилац указује и на повреде закона из члана 16. став 4. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, нити због повреда закона из члана 16. став 4, члана 395. став 4. тачка 3) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић